

Csillámszárny Akadémia

TÜNDÉRI
ÖTLETEKKEL
AZ
ÜNNEPEKRE!

Titania Woods

Karácsonyi
tündér

Titania Woods

Karácsonyi tündér

Tündéri ötletekkel az ünnepekre

Kedves Tündérbarát!

Csilli a nevem, és a Csillámszárny Akadémiára járok. Ennél káprázatosabb sulit el sem tudnál képzelni! Bűvös varázslattal teli iskolám egy nagy tölgyfa törzsében bújik meg, egy virágos tisztás kellős közepén. Mi, tündérek itt tanuljuk meg, hogyan kell repülni, miként használjuk a tündérport és hogyan gondoskodjunk az állatokról.

Ha mindezek alapján úgy gondolod, neked is tetszene ez a tündéri hely, akkor biztosan örömmel olvasol a kalandjaimról is, amelyek itt, a Csillámszárny Akadémián estek meg velem és a barátaimmal.

Amikor pedig ennek a történetnek a végére jutsz, lapozz bátran tovább, mert a könyv végén tündéri ötleteket és további tüneményes könyveket találsz a Csillámszárny Akadémiáról!

A karácsonyi kaland, amelynek történetét most a kezekben tartod, a téli szünetben esett meg velem, amikor valódi emberekkel találkoztam, megkóstoltam a csokit, és életemben először átélhettem a karácsony varázsát. Remélem, te is éppolyan izgalmasnak fogod találni, mint én!

Sok szeretettel:

Csilli

Karácsonyi tündér

Tündéri ötletekkel az ünnepekre

Írta: Titania Woods
Illusztrálta: Smiljana Coh

Könyvmolyképző Kiadó, 2010

Írta: Titania Woods

A mű eredeti címe: Glitterwings Academy – Christmas Fairy

Illusztráció: Smiljana Coh

A művet eredetileg kiadta:

Bloomsbury Publishing, London, Berlin and New York

Fordította: Robin Edina

A szöveget gondozta: Balogh Eszter

Text copyright © Titania Woods, 2008

Illustrations copyright © Smiljana Coh, 2008

ISBN 978 963 245 298 2

Hétéves kortól ajánljuk

© Kiadta a Könyvmolyképző Kiadó, 2010-ben

Cím: 6701 Szeged, Pf. 784

Tel.: (62) 551-132, Fax: (62) 551-139

E-mail: info@konyvmolykepzo.hu

www.konyvmolykepzo.hu

Felelős kiadó: A. Katona Ildikó

Műszaki szerkesztő: Balogh József

Nyomta és kötötte a Kinizsi Nyomda Kft., Debrecen

Felelős vezető: Bördős János ügyvezető igazgató

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítást, a mű bővített, illetve rövidített kiadásának jogát is. A kiadó írásbeli engedélye nélkül sem a teljes mű, sem annak része semmilyen formában – akár elektronikusan vagy mechanikusan, beleértve a fénymásolást és bármilyen adattárolást – nem sokszorosítható.

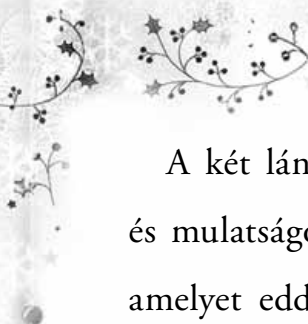
Nagymamám, Esther Cruce emlékére,
aki mindig varázslatossá tette a karácsonyt.

Csilli szüleinek kényelmes, erdei fatönkjén üldögélt, és boldogan felsóhajtott. Saját otthonánál nem is tudott volna jobb helyet elképzelni a téli szünet idejére! Különösen, amikor legjobb barátnője, Harangvirág Bimi épp nála vendégeskedik. A két tündér egymásra mosolygott.

– Olyan gyönyörű itt! – kiáltott fel Bimi. Csilli körülnézett, és bizony egyet kellett értenie vele. A mezők és a közeli ligetek zúzmarától ragyogtak, mintha csak gyémántpor fedte volna be őket.

A két lány máris egész hónapra elegendő mókát és mulatságot zsúfolt össze abba az egyetlen hétbe, amelyet eddig Csilliénél töltöttek: Tinával, Csilli kis húgával korcsolyáztak a befagyott patakon, tüneményes hótündéreket formáztak a hóban, késő éjszakáig hallgatták Csilli szüleinek történeteit – és közben rengeteg finom mézessütit ettek.

– Tudod, fura – morfondírozott hangosan Csilli –, csodás ez a szünidő, meg minden, de nekem akkor is hiányzik a jó öreg Csillámszárny! – A Csillámszárny Akadémiának szállást adó hatalmas tölgyfát a kis tündérek máris az otthonuknak érezték.

– Nekem is – bólogatott Bimi. – De nemsokára... jaj! – Felpattant, és megdörzsölte a karját. – Valami megütött!

Csilli átkukucskált a tető széle fölött. – Ez nem valami, hanem valaki! – állapította meg bosszúsan. Tina gubbasztott odalenn, Rozsdás, a család

házi egerének hátán. Karját máris újabb hógolyódobásra lendítette.

– Tina, hagyd abba! – parancsolta Csilli.

Tina kuncogott. – Ugyan miért? Nem igazságos, hogy ti ketten csak úgy felrepültök oda, ahová én nem mehetek utána. – Csilli kis húga ugyanis majd csak jövő tavasszal tanul meg repülni, amikor megkezdheti tanulmányait a Csillámszárny Akadémián. Ez a tény pedig rettenetesen bosszantotta!

– Pontosan ez a lényeg! – felelte Csilli. Nagyon szerette a húgát, de azt azért nem akarta, hogy Tina *állandóan* rajtuk lógjon.

– Ó! Ez aljasság! – visította Tina.

Csilli gyorsan behúzta a nyakát, amint újabb hógolyó szelte át a levegőt. – Jól van, te kezdted! – nevette. – Gyere, Bimi, kapjuk el!

Felröppent a fatönkről, és máris bukórepülésben süvített lefelé. Tina döbbenet felkiáltott, majd egy jól irányzott bökéssel gyors vágására ösztökélte Rozsdást. A kisegér és a tündér ide-oda cikázva menekült a mezőn át.

– Úgysem kaptok el! – kiáltotta hátra Tina a válla fölött.

– Csak figyelj! – kiabálta vissza Csilli. Levendulakék szárnyainak körvonalai elmosódtak, miközben sebesen kerülgette a zúzmarás fűszálakat. – Bimi, vágd el az útját!

– Örömmel! – vigyorgott Bimi.

Nagyobb sebességre váltva előreröppent, majd Rozsdás előtt körözött. Tina ijedten felsikoltott, és a másik irányba perdítette a kiségeret – de Csilli már ott várt rá! Leszállt hozzájuk, megragadta Rozsdás kantárját, és erősen tartotta. Az egérke nagy nehezen megállt.

– Haha! Elkaptalak! – kiáltotta győzedelmesen Csilli, lehúzva hűgát az egér hátáról. – Most pedig... azt hiszem, valaki alaposan rászorgált egy kis csiklandozásra. Nem igaz, Bimi?

– De még mennyire! – helyeselt cinkos mosollyal Bimi. Kék haja összeborzolódtott a repülés hevében.

– Ne! – cincogta Tina, miközben alig jutott szóhoz a fékevesztett kacagástól. – Engedjete! – Vadul csapkodott a szárnyával, miközben a két idősebb lány csiklandozta.

– Lányok! – harsant fel Anya hangja a fatönk irányából. – Kérteek egy kis forró nektárt?

A három tündérlány végül abba hagyta a bolondozást, és visszatért a fatönkhöz. Csilli és Bimi ért oda elsőnek, Tina egy pillanattal később érkezett meg Rozsdás hátán, szeme csillogott a vidámságtól.

Hálásan fogadták a jó meleg italt, kezüket a makkpoharak oldalán melengették. Csilli lehunyt szemmel szimatolta az italát. Mmm! Mi lehetne csodálatosabb télidőben a forró nektárnál?

– Anya, az ott mi? – kérdezte hirtelen Tina, az erdő felé mutatva.

Csilli megfordult, és elakadt a lélegzete. Egy ember sétált be az erdő fái közé! De mit tartott a kezében? Bármi volt is, a téli nap sugarának fénye élesen villant meg rajta.

Anya arcán aggodalom futott végig. – Jaj, ne! Apátok nem fog örülni... általában az erdő túlsó felén szoktak felbukkanni. Ó, szegény fák!

– Mi a baj? – kérdezte Bimi tágra nyílt tekintettel.

– Az évnek ebben a szakában mindig ez történik – magyarázta szomorúan Anya. – Amikor hidegre fordul az idő, egyre több ember bukkan fel az erdőben, és kivágják a fákat... a fiatal, egészséges örökzöldeket! Aztán egyszerűen magukkal hurcolják őket.

A három kislány elborzadva meredt rá. – Az emberek... kivágják a *fákat*? – suttogta alig hallhatóan Tina.

Csilli kis húga egészen elsápadt. Csilli egy cseppet sem csodálkozott ezen – ő maga is érezte, amint saját arcából kifut a vér. A tündérek feladata, hogy a természetnek gondját viseljék. Borzalmas volt belegondolni, hogy emberek fiatal fákat gyilkolnak az erdőben!

– De hát *miért*? – faggatózott tovább aggodalmasan Bimi. – Mihez kezdenek velük?

Anya szomorúan csóválta rózsaszínű fejét. – Senki sem tudja – válaszolta. – Talán valamiért haragszanak a természetre, és bántani akarják. Tudod, furcsa

teremtmények az emberek. Legtöbbjük általában be sem teszi a lábát az erdőbe, csak egy évben egyszer jönnek ide, hogy kivágjanak egy fát!

Csilli az erdőt bámulta. A szíve olyan hevesen lüktetett, hogy még a fülében is visszhangot vetett. – De hát meg kell állítanunk! – tört ki. – Nem hagyhatjuk, hogy csak úgy, ok nélkül megöljön egy fát!

– Sajnos semmit sem tehetünk – felelte Anya. – Túl veszélyes volna egymagunkban próbálkoznunk azzal, hogy egy embert feltartóztassunk. Még ha a varázserőnket használjuk, akkor is. Ki tudja, mire képesek!

– De... – Csilli hangja elcsuklott, szemét forró könnyek lepték el.

Anya hangja egyszerre sokkal határozottabban csengett. – Sajnálom, Csilli. Nekem sem tetszik ez a helyzet, de mi, tündérek, nem hozhatunk helyre minden igazságtalanságot, bármennyire szeretnénk

is! Most pedig menjeteK játszani, lányok, és próbáljátok meg elfelejteni ezt az egészet!

Az üres makkpoharakkal a kezében, Csilli édesanyja visszasuhant a házba, és odakinn jól hallhaták, amint a konyhában sürgölődik. A három tündérlány mozdulatlanul álldogált a helyén. Tina ibolyakék szeme elkerekedett.

– Csilli, *ezt* nem felejthetjük el csak úgy! – súgta sürgetően. – Tennetek kell valamit! Neked és Biminek!

Csilli az ajkába harapott, amint gyors pillantást váltott Bimivel. Tenni valamit? De hát mit?

Hirtelen éles hang hasított a levegőbe, akárcsak a távoli ostorcsattogás. A három tündér jéggé dermedt. A hang újra felcsattant – majd újra és újra.

– Jaj! – zokogott Tina. – Ez ő! Kivágja a fát!

Csilli szárnya reszketett a haragtól és félelemtől. *Képtelen* volt csak állni és tétlenül hagyni, hogy ez a szörnyűség megtörténjen!

– Bimi, gyerünk! – sziszegte, megragadva barátnője karját. – Tinának igaza van... meg kell állítanunk!

Bimi arcára kiült a rémület. – De... az emberek hatalmasak! Mit tehetnénk *mi*?

– Fogalmam sincs, de valamit meg kell próbálnunk! – gyözködte Csilli. A választ meg sem várva, villámgyorsan átrepült a mező fölött, a hideg szél dermesztően süvített át a szárnyán. Egy pillanatig azt hitte, Bimi nem fogja követni, ám hamarosan barátnője is ott suhant mögötte.

Bevetették magukat az erdő sűrűjébe, és a fejszecsapások fülsértő hangját követve átszáguldottak a fák között. Jaj, csak nehogy túl későn érkezzenek!

– Siess, Bimi! – kiáltotta hátra Csilli a válla fölött.

A fejsze csapásainak zaja egyre hangosabban csattant. A tisztásra érve Csilli egy piros kabátos férfit pillantott meg egy fiatal lucfenyő mellett. A fa szomorúan egyik oldalára roskadt, törzse szilánkokra

törve, sebesülten tátongett. A fejsze megvillant, amint a férfi újabb csapáshoz készülődött.

– Ne! – sikoltotta Csilli. Bimivel szorosán a sarkában, egyenesen a férfi arcának repült. – Állj! Hagyja békén azt a fát!

A férfi meglepetten felkiáltott, és hátraugrott. – Mi a csoda...

Bimi szívét hirtelen elöntötte a bátorság. – Menjen innen! – kiáltotta, ezüstös kék homályba burkolózva, röpködve a betolakodó feje körül. – Semmi keresnivalója sincs itt!

A férfi lassan hátrált, és közben kidülledt szemekkel bámult Csillire és Bimire. Még a szája is tátva maradt döbbenetében, és most hangos csattanással zárta össze újra.

– Nem hall minket? – kiáltotta Csilli, az orra előtt röpködve. – Hagyja békén azt a fát! Menjen haza! – Mi baja van ennek az embernek? Tisztában volt

vele, hogy a legtöbb ember mit sem tud a tündérek létezéséről, de azt talán mégis el kellene hinnie, ami majdnem kiböki a szemét.

A férfi erőteljesen megrázta a fejét. – Képzeldöm – mormolta, hátratulva homlokáról a sapkáját. – Csak molylepkék, semmi egyéb. Szokatlan ebben az évszakban!

– Molylepkék? – visszhangozta hitetlenkedve Bimi. – Mi nem molylepkék vagyunk!

A férfi azonban máris a helyére igazította a sapkáját, ismét előrelépett, és a magasba lendítette a fejét. A penge fényesen megcsillant.

– Ne! – Csilli bukórepülésben szállt a fejsze irányába, amint az lefelé suhintott. Két karjával átölelte a nyelét, és kétségbeesetten húzta-rángatta. A fejsze azonban még csak le sem lassult végzetes útján.

Reccs!

A penge a fa törzsébe csapódott. A becsapódás Csillit olyan erővel penderítette hátra, mintha csupán aprócska szúnyog lett volna, és egyenesen a fa sűrűjébe katapultált. Az ágak szúrós, zöld robbanásként süvítettek el mellette.

– Jaj! – nyögte Csilli, amikor fájdalmas ütközéssel végre megakadt röptében. A fa legmélyén landolt, körös-körül mindenütt csak tűleveleket látott. Sebesülten és reszkető tagokkal már épp felröppenni készült, hogy csatlakozzon Bimihez – ám bárhogy is próbálkozott, semmi sem történt.

Miért nem engedelmeskednek a szárnyai? Csilli rémülten vergődött ide-oda, és akkor vette csak észre, hogy bár mindkét szárnya teljes erőből verdes, rózsaszírom ruhája fennakadt az egyik ágon! Csilli megragadta a rózsaszínű anyagot, erősen megrántotta, de mindössze annyit sikerült elérnie, hogy a ruha még jobban belegabalyodott az ágba.

Csillámszárny Akadémia

Ahol a tündérek tündökölnek

Hirtelen éles hang hasított a levegőbe, akár egy távoli ostorcsattanás. A két tündér megdermedt.

Csilli és Bimi, a két kis tündérlány alig mer hinni a szemének: egy ember bukkan fel az erdejükben, és épp egy fiatal fenyőfát akar kivágni! Csilli és Bimi oly nagy haragra gerjed, hogy odaröppennek az emberhez, és megpróbálják megakadályozni a szándékában. Ám Csilli reménytelenül belegabalyodik az ágakba, és képtelen elmenekülni. Halálra rémül.

Vajon hová hurcolják a fát?

És hogyan fog onnan óhazajutni?

E fergeteges ünnepi kaland során Csilli, a tündérlány megtanulja, miben is áll valójában a karácsony igaz varázsa.

Könyvmolyképző Kiadó

ISBN 978 963 245 298 2

9 789632 452982

1.799 Ft